

[H. C. Hansen.]

tænke at komme her i rigsdagen med en serie hertil knyttede lovforslag vedrørende told.

Mit parti kan ikke stemme for det forslag om motiveret dagsorden, som den ærede ordfører for forespørgerne (Viggo Starcke) har stillet. Det beskæftiger sig med toldproblemet i almindelighed, formet sådan, som nu et dagsordensforslag af det ærede medlem skal formes i en sådan given situation. Det afgørende for os er ikke den principielle debat om told, hvor vi for vort vedkommende er af den opfattelse, at det er et anliggende, som sagligt kan diskuteres ud fra de eksisterende vilkår. Men vi vender os imod, at regeringen vil gennemføre sine liberaliseringsplaner ud fra den forudsætning derefter med mit partis medvirken at skulle gennemføre en serie toldforanstaltninger, der direkte udspringer af denne liberaliseringspolitik.

Vi kan ikke stemme for den dagsorden, det ærede medlem hr. Viggo Starcke har foreslået. Vi finder det rigtigt at udtrykke vor egen opfattelse på linie med de bemærkninger, jeg har gjort tidligere i dag, og de få bemærkninger, jeg her har gjort. Jeg skal derfor tillade mig at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketinget advarer regeringen imod på nuværende tidspunkt, hvor vanskelighederne for den fri samhandel er stærkt forøget, med eller uden dertil knyttede særlige toldforanstaltninger at gennemføre den planlagte vidtgående liberalisering, går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Jeg skal lade dette forslag indgå i forhandlingerne.

Bertel Dahlggaard: Må jeg begynde med at sige, at hvis virkelig kommunisterne og retsforbundet fortsætter med deres dagsordensballade herinde, bliver det efterhånden umuligt at udføre fornuftigt arbejde her i tinget. I løbet af godt en uge er tre arbejdsdage nu gået tabt. Jeg ved ikke, hvad formålet er med det; måske ved jeg det for kommunisternes vedkommende, jeg ved det ikke helt for retsforbundets vedkommende. Men er det virkelig meningen gennem den slags demonstrationer at undergrave det parlamentariske arbejde, må jeg meget beklage det, og jeg tror, de ærede medlemmer også vil komme til at beklage det.

Selve det timelange foredrag, som det ærede medlem hr. Viggo Starcke holdt i dag, var jo helt overflødigt ved denne lejlighed, idet vi allesammen ved, at i løbet af forholdsvis kort tid kommer alle disse problemer til debat her i naturlig forbindelse med de erhvervsøkonomiske forhandlinger, vi skal føre. Men det ærede medlem har jo endnu adgang til at holde taler herinde, og med den foranledning, der altså er givet, vil jeg gerne sige til den høje regering, at det er med største forbavelse, at vi i vort parti har hørt meddelelserne om den svingning i regeringens toldpolitik, som er fremkommet. Man ser, at venstreblade, der for nogle måneder siden afsvor den tanke at liberalisere og samtidig gennemføre toldforhøjelser, der ophævede virkningen af liberaliseringen, er blevet tavse eller er begyndt at tale i et helt andet sprog. Noget lignende har man kunnet iagttage med hensyn til regeringens medlemmer.

Jeg erindrer en tale, der blev holdt af den højtærede indenrigsminister for en tid siden. Jeg husker, at jeg hørte i radioen den højtærede finansministers tale i begyndelsen af året, hvor han demonstrativt sagde:

„Vi står overfor en udrensning indenfor industrien, efter at denne i 20 år har levet i ly af restriktionerne. Disse har givet industrien en meget stor beskyttelse, hvilket har været en stor behagelighed, men virksomhederne har i samme periode manglet den „pisk over nakken“, som udlandets konkurrence byder.“

Jeg vil sige, at det ikke blot er demonstrativt, jeg synes, man kan sige, at det var en så udfordrende tale mod den toldbeskyttelsespolitik, man nu lægger op til, at man næsten syntes, det var for stærkt. Men hele dette toldspørgsmål skal jeg ikke komme ind på i enkeltheder.

Jeg vil dog gerne sige en ting til den højtærede statsminister i anledning af en udtalelse, han fremkom med i dag. Statsministeren sagde, at man pustede toldspørgsmålet op til en betydning, som det slet ikke har. Jeg må sige, at hvilken anskuelse man nu end måtte have om den toldpolitik, der skal føres, så vil jeg dog ikke tro, at der er nogen med økonomisk indsigt, der vil påstå, at toldspørgsmålet ikke er af den allerstørste betydning og vigtighed.

En anden bemærkning fra den højtærede statsminister vil jeg også gerne sige et ord til. Han sagde, at værditold principielt set var det bedste, men det er ikke det, der er tale om i denne forbindelse. Det, statsministeren nu tilsigter, er ikke at omarbejde den